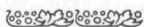

Na pokopališču.

Med grobovi ljudstvo hodi, Tajno vstajajo pred duhom
Na obrazih žalost, strah; Znanci, ki v gomilah spe,
Slednji kamen te spominja: Kot svariti bi hoteli:
„Prah si in se zmaneš v prah.“ „Danes si, a jutri ne.“

Slednji grobni grič spominja
Na ločitev te grenkó:
„Danes še vesel prepevaš,
Jutri v grob te ponesó ...“

Gvetoš.

Mamici v slovo.

Bela odeja Vse tako mirno
Pokriva poljé, Tu sredi poljá,
Tožno po polju V srcu le mojem
Zvonovi doné. Nemir je doma.

Kot da jemali Oj, vi zvonovi,
Bi večno slovo, Zvonite lepo,
Ah, še otožneje Mamici moji
Danes pojo, Zvonite v slovo . .

Taras Vaziljev.

Na grobovih.

Lučke brlijo, Mati kleči,
Cvetke dehtijo Milo ječi
Iznad grobóv. Gori v nebó.
Vrba priklanja Ljubi ji sinek
Vejice šibke Dolgo že sniva
Do mrzlih grobov. Pod mrzlo zemljó.

A tolažilo,
Milo blažilo
Pije srcé.
Mati vesela
Sebe tolaži:
„Sinek že moli
Gori na nebu,
Prosi zamé.

Mokriški.

